

[Gustav Pedersen.]

ikke være nogen risiko for, at de små partier ikke kan få varetaget alle interesser, de måtte ønske varetaget i forbindelse med ombudsmandens indstillinger eller i forbindelse med stillingtagen til ombudsmandens virksomhed.

De to ændringsforslag, der stilles udenfor betænkningen, vil jeg finde det rimeligst at vente med at tage stilling til, indtil ordføreren for forslagsstillerne har gjort sine bemærkninger om dem.

Alfred Jensen: Jeg vil gerne udtale min påskønnelse af, at udvalget har taget de synspunkter op til behandling, som jeg fremførte ved første behandling, men jeg må beklage, at man ikke har fundet en vej frem til at indfri de forventninger, jeg gav udtryk for, da jeg sidst havde ordet i denne sag.

Jeg har set i tillægsbetænkningen, at man ikke finder, der er anledning til at ændre forslaget på de områder, hvor jeg har fremsat kritik deraf. Der siges ikke meget i betænkningen derom. Man holder sig faktisk til at fastslå, at der er enighed om, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at udvide udvalget, og man finder det heller ikke rimeligt, at der indføres en særbestemmelse angående dette udvalgs sammensætning. Jeg har jo ved flere lejligheder givet udtryk for, at jeg mener, der er megen hensigtsmæssighed i at ændre udvalgs størrelse og sammensætning, og jeg skal ikke fremkomme med bemærkninger om dette ved denne lejlighed. Det, der interesserer her, er det specielle udvalg, der nedsættes, og det forekommer mig ikke, at man kan sammenligne det med udvalg i almindelighed. Her er tale om et udvalg, der har større beføjelser end de udvalg, vi sædvanligvis nedsætter her i folketinget.

Jeg kan ikke erklære mig indforstået med de bemærkninger, som ordføreren for udvalget gjorde om, at der ved ændringsforslaget i tillægsbetænkningen var taget skyldigt hensyn til de interesser, som de

små grupper måtte have. Der er nemlig ikke alene tale om at tage stilling til de problemer, der fremkommer i forbindelse med ombudsmandens virksomhed, de beretninger, han afgiver, eller de sager, han leder udvalgets opmærksomhed på, men der er også i høj grad tale om at tage stilling til, hvem der skal indstilles som ombudsmand, og der er endelig også tale om, at udvalget kan komme med indstilling om, at ombudsmanden skal afskediges. Det er temmelig vigtige problemer, det her drejer sig om, og der gives ikke de små partier nogen lejlighed til at komme til at udtale sig. Jeg ser heller ikke, at der er nogen mulighed for, at de kan blive informeret om, hvilke betragtninger der ligger til grund for den indstilling, der måtte komme fra et sådant udvalg. Det vil sige, at der, selvom man ved det stillede ændringsforslag har ændret det første stykke, alligevel er meget, der taler for, ja, jeg synes næsten alt, at samtlige grupper bør være repræsenteret i dette udvalg. Det drejer sig, som jeg tidligere har påpeget, om en meget vigtig funktion, og det er af overmåde stor betydning, at folketinget står samlet om denne ombudsmand, og det når man jo lettest frem til, ved at grupperne drages ind i forhandlinger derom.

Hvad udvalgets størrelse iøvrigt angår, vil jeg sige, at der ikke er noget i tingets tradition, der taler for, at man ikke afviger fra den med hensyn til dette udvalgs størrelse. Det er jo sket ved forskellige lejligheder. Da vi i fjor behandlede forslaget til ændring af grundloven, blev der nedsat et 21 mands udvalg. Det var givet, at man valgte det store udvalg, for at samtlige grupper i tinget kunne blive repræsenteret, ja, jeg må måske hellere rette det til: for at samtlige partier kunne blive repræsenteret i udvalget, så der kunne tages hensyn til deres synspunkter, og så der kunne samles så stor tilslutning til forslaget som muligt. På samme måde forholdt det sig med valglovsforslaget. Her foreslog man og fik gennemført et 21 mands udvalg, og det viser,